

Komisija za nagrade in priznanja pri Društvu slovenskih književnih prevajalcev v sestavi Tina Mahkota, Nives Vidrih, Majda Kne, dr. Primož Vitez in dr. Nada Grošelj, predsednica komisije, je izmed predlogov, ki so prispeli na razpis za **nagrado Radojke Vrančič 2016**, izbrala prejemnici nagrade – **nagrado Radojke Vrančič**, ki jo DSKP podeljuje za posebno uspele prevode leposlovnih, humanističnih in družboslovnih besedil iz tujih jezikov v slovenščino prevajalcem, starim do 35 let, **za leto 2016** prejmeta

Tanja Petrič za prevod izbranih pesmi avstrijske pesnice Friederike Mayröcker, ki jih je pod naslovom *Smrt zaradi muz* leta 2015 izdala Mladinska knjiga v zbirki Nova lirika,

in

Diana Pungersič za prevod romana slovaške pisateljice Daniele Kapitáňove *Samko Tále: Knjiga o britofu*, ki ga je leta 2015 izdala založba KUD Sodobnost International.

Utemeljivci:

Tanja Petrič je prevajalka, literarna kritičarka in urednica. Po študiju primerjalne književnosti in germanistike v Ljubljani je trenutno doktorandka nemške filologije na Univerzi na Dunaju. Prevode iz nemščine je začela objavljati kot študentka v revijah, antologijah, zbornikih in na radiu, kmalu pa so sledili izidi zahtevnih in raznolikih književnih prevodov leposlovja in humanistike zvečine sodobnih avtorjev, kot so Milena Michiko Flašar, Durs Grünbein, Felicitas Hoppe, Sarah Kirsch, Friederike Mayröcker, Robert Menasse, Herta Müller, Boris Groys, Judith Nika Pfeifer, Maira Seisenbacher, Zehra Çirak, pa tudi prevod izbranih spisov Richarda Wagnerja. Leta 2011 je prejela nagrado Lirikonov zlat za najboljši prevod poezije v sklopu pesniškega festivala Lirikonfest. Za svoje kritiško delo je leta 2015 prejela Stritarjevo nagrado.

Po zaslugi Tanje Petrič smo v slovenščini dobili poznavalsko preiščeni in reprezentativni izbor iz malodane neizmerljivo obsežnega opusa poezije Friederike Mayröcker, ene vodilnih evropskih pesnic, rojene leta 1924 na Dunaju. *Smrt zaradi muz* predstavi celotni spekter pesničinega dolgoletnega ustvarjanja – od eksperimentiranja, kolažiranja, intimizma in visokega modernizma, hkrati pa prinaša tudi tehten presek njenih proznih avtopoetičnih besedil. Prevajalka je s svojo jezikovno tankočutnostjo, dovtetnostjo za zvočno in pomensko neulovljivost modernistične poezije ter z intuitivno odprtostjo za poezijo avtorice, ki je izjavila, da »živi le v jeziku«, suvereno prebredla kipečo reko njenega »pobesnelega jezika«, ne da bi ga udomačevala ali krnila njegovo drugost. Veščje in virtuozno je reflektirala pesničino nekonvencionalno in svojevrstno rabo ločil, ki (pre)usmerja in dvoumno razpira tok pesmi. Bogata metaforika, konotativnost in paradoksnost pa tudi natančno odmerjene tišine Friederike Mayröcker nas drzno nagovarjajo tudi v prevodu Tanje Petrič. Ta vselej ohranja in oživlja avtoričino – in prevajalkino – vero v poetično (z)možnost jezika.

Prevajanje uspešnega in odmevnega romana slovaške pisateljice Daniele Kapitáňove *Samko Tále: Knjiga o britofu* je zajeten zalogaj. **Diana Pungersič**, ki je doslej iz slovaščine in češčine prevedla pet knjig, se je morala v njem spopasti z miselnim in čustvenim svetom umsko prizadetega moškega, živečega v manjšem slovaškem mestu v prelomnih tranzicijskih časih, z njegovo izvirno, individualno, neponovljivo govorico. Glavni junak skozi prikrojeno perspektivo otroško odkritosrčno in brezsravno razgalja svoje življenje in svoj svet, občasno pa v prebliskih bridkega razuma celo zazna kaj od bistva človeške eksistence. Kvaziavtobiografski roman je mogoče površno brati le kot zabavno mistifikacijo, lahko pa v njem prepoznamo karikaturu banalnega človeka vsakdanjosti, ki ima o vsem svoje kvazimerodajno mnenje in je lahko s svojo prostodušnostjo čisto simpatičen, vendar pa zaradi naivne svete preproščine, zaradi nezmožnosti ločevanja dobrega od slabega tudi nevaren za okolje (s svojim ovaduštvom na primer). Prevajalka se je zelo empatično (kar je nujno za odličnega prevajalca) vživela v duhovno-duševna obzorja slovaškega posebneža, ki mu je sočutje tuje, v njegovo logiko, ki je včasih osupljivo preprosta, drugič pa povsem nelogična, in posledično v domet njegovih izraznih sredstev. Roman je napisan v jeziku, ki je preplet otroške govornice, struktur s pravopisnimi in slovničnimi napakami, izrazov s premaknjenim pomenom, napačno uporabljenih frazemov, v okornem jeziku, polnem ponavljanj, pojasnjevanj, kar povzroči komične, humorne učinke. Diana Pungersič je mojstrsko, stavek za stavkom, dosledno nedosledno zarisala osupljiv ustreznik temu izražanju: s kršenjem jezikovnih norm, preobračanjem stalnih besednih zvez, s posrečenim smislom za duhovite neologizme, domiselne spakendranke in iskrive pogruntavščine. S tako stilizacijo je tudi v slovenščini ustvarila enako čudaški človeški značaj in edinstven jezik.

Kontakti:

nagrajenki:

Tanja Petrič

telefon: 031 372 540

e-pošta: tanja.petric1@guest.arnes.si

Diana Pungersič

telefon: 051 353 955

e-pošta: dianapungersic@gmail.com

predsednica komisije za nagrade in priznanja pri DSKP: dr. Nada Grošelj

telefon: 031 792 370

e-pošta: nada-marija.groselj@guest.arnes.si sestertia@hotmail.com

predsednica DSKP: dr. Đurđa Strsoglavec

telefon: 031 873 175

e-pošta: durda.strsoglavec@guest.arnes.si